

РЕШЕНИЕ

№ 1783

гр. София, 14.04.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилка

при участието на секретаря Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разглежда дело номер **3864** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 04.03.2010 г. по н.а.х.д. № 9751 / 2009 г., Софийски районен съд, НО, 97 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № Р-1-179 / 12.08.2009 г., издадено от Заместник – председател на Комисията за Ф. Н., ръководещ управление „Н. на инвестиционната дейност”, с което на М А А, като изпълнителен директор и представляващ „И. К. Х.”, гр. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 5000 лв., на основание чл.221, ал.1, т.4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за нарушение на чл.100м, ал.1, изр.2, пр.1 хипотеза втора от същия закон.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от М А А, чрез процесуален представител, който моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно. Излагат се съображения в следните насоки: Обръща внимание, че допуснатата грешка не се състои в това, че „И. К. Х.”, гр. С. неправилно е включило „М+С Хидравлик”, гр. С. в консолидирания

си отчет, тъй като това е допустимо за всички асоциирани предприятия, в които дружеството притежава 20% или над 20% от регистрирания им К.. Сочи, че точният размер на дялово участие на дружеството в „М+С Хидравлик”, гр. С. е правилно отразен, като грешката се състои единствено в квалифицирането му като „дъщерно”. Последната квалификация касаторът не смята, че е подвеждаща информация, тъй като не би могла да обърка инвеститорите, за които от значение е дали дружеството – майка може да упражнява контрол или не, която пък информация не може да се получи от обстоятелството дали дадено дружество е дъщерно или не.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, оспорва жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна срещу подлежащо на обжалване решение и в законоустановения срок, спазването на който съдът установи при съпоставка на датата, на която касаторът е бил уведомен за постановеното решение – 20.04.2010 г. и тази по датата на входящия номер на жалбата – 03.05.2010 г.

Административен съд С. – град, в настоящия му състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства.

Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието му с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд. Приетата от СРС фактическа обстановка, описана в атакуваното решение, настоящият съд намира за правилна, като подкрепена от всички събрани по делото доказателства.

Настоящият състав споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

По съществуващото на спора, СРС правилно е установил, че М А А, като изпълнителен директор и представляващ „И. К. Х.”, гр. С. е нарушил разпоредбата на чл.100м, ал.1, изр.2, пр.1 хипотеза втора от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, като е подписал и представил в Комисията за Ф. Н. на 27.02.2009 г. междинен консолидиран Ф. отчет на дружеството за четвъртото тримесечие на 2008 г., съдържащ подвеждащи данни относно факта, че „М+С Хидравлик”, гр. С. е дъщерно дружество на „И. К. Х.”, гр. С..

Предвид горното, правилно е ангажирана и административно – наказателната му отговорност, във връзка с чл.24 от Закона за счетоводството, по чл.221, ал.1, т.4 от ЗППЦК.

Наложената санкция е в предвидения в закона минимален размер.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърденията на касатора са неоснователни.

Без отношение към спора е твърдението на касатора, за това, че правилно „М+С Хидравлик”, гр. С. е включено консолидирания отчет на „И. К. Х.”, гр. С. като асоциирано предприятие, в които дружеството притежава 20% или над 20% от регистрирания им К.. Това обстоятелство не се обсъжда в наказателното постановление и не е предмет на установеното нарушение.

Не се спори и по отношение на факта, че точният размер на притежавания от „И. К. Х.”, гр. С. регистриран К. в „М+С Хидравлик”, гр. С. от 22.37 % е коректно отразен в представения междинен консолидиран отчет.

Проблемът в подписания от касатора отчет е не в горните данни, а в неправилната квалификация на „М+С Хидравлик”, гр. С. като „дъщерно” дружество на „И. К. Х.”, гр. С. на стр.2 от пояснителните бележки, също част от отчета, което е безспорно установено по делото.

Настоящият съд не приема твърдението на касатора, че горната информация, изнесена в отчета не е „подвеждаща”, тъй като не би могла да обърка инвеститорите, за които от значение е дали дружеството – майка може да упражнява контрол или не, който извод не може да се получи от обстоятелството дали дадено дружество е дъщерно.

Напротив, доколкото въпреки коректно отразения процент, публично е оповестено несъответстваща на нормативната уредба квалификация на взаимоотношенията между двете дружества, тази информация е именно „подвеждаща” такава по смисъла на чл.100м, ал.1, изр.2, пр.1 хипотеза втора от ЗППЦК.

Следва да се отбележи, че публикуването на отчета трябва да съдържа

коректна и разбираема информация не само за квалифицирани инвеститори, запознати с нормативната уредба, съответно определенията, дадени в чл.277, ал.3 от Търговския закон и в международните счетоводни стандарти, които, предвид специалните си познания, биха могли да се ориентират при допуснати грешки от страна на издателите им, но и за напълно незапознати с тези текстове лица.

Особено за последните, допуснатата в отчета грешка с направената неправилна квалификация е изцяло „подвеждаща” информация, още повече и предвид напълно несъответстващия и противоречащ на чл.277, ал.3 от Търговския закон текст на стр.3 от пояснителните бележки, където е записано, че „при квалифицирането на дадено предприятие като дъщерно е прилаган критерият „И. К. Х.”, гр. С. да притежава повече от 50 на сто от акциите или дяловете от капитала им с право на глас”.

Всъщност „подвеждаща информация” е и самото разминаване между двете противоречащи си едно на друго твърдения в отчета с посочения коректен процент от 22,37 % акционерно участие и в същото време квалификация като „дъщерно”, за което самият издател на отчета счита, че е необходимо над 50 % участие. При горното, никой не би могъл да се ориентира кое от двете обстоятелства в действителност е вярното и кое грешното.

Мотивиран така, и настоящият състав приема нарушението за коректно и законосъобразно квалифицирано от административно – наказващия орган.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.03.2010 г. по н.а.х.д. № 9751 / 2009 г. на Софийски районен съд, НО, 97 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-1-179 / 12.08.2009 г., издадено от Заместник – председател на Комисията за Ф. Н., ръководещ управление „Н. на инвестиционната дейност”.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.